

JACHTWERF RIK HOMAN

Zomer en winterstalling
Verkoop boten en motoren
Reparatie en nieuwbouw
Ontwerpen en expertises

WERFNIEUWS 60 Najaar 2016

In het werfnieuws van vorig jaar noemde ik het al: waarom niet naar Zweden met de Jan Blank op de trailer om daar in het mooie scheregebied bij Stockholm te zeilen. Inderdaad een heel eind rijden, maar als de boot eenmaal op de trailer staat dan is het geen probleem om wat verder te rijden met onze goede Landcruiser.

Kaart van een klein stukje van de Stockholm archipel.

We deden er 3dagen over, de boot gebruikend als caravan. We overnachtten op de mooiste plekjes, meestal bij een jachthaventje want daar kun je goed parkeren en blijf je een beetje bij je doelgroep.

De Jan Blank te water bij Karlslund.

Vlak onder Stockholm, bij Karlslund marina lieten we de Jan Blank van de helling glijden in het bijna zoete water van de Botnische golf. Auto en trailer parkeren, mast overeind en weg waren we op zoek naar ons eerste eilandje.

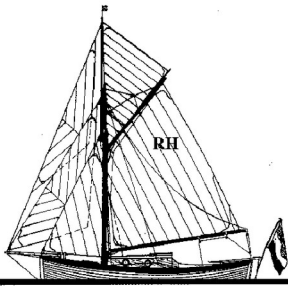
Een aanlegplaats bij het natuurgebied op Fjardlang.

Nou, die heb je daar genoeg: ik verstond eerst 3000 eilanden, wat ik ook al veel vond, maar het waren er 30000 en dan tellen ze er nog niet de kale rotsen bij, die hier en daar boven water komen. Je moet dan ook wel goed navigeren want door de overvloed van eilanden is het moeilijk om te zien welk eiland je voor je hebt, maar met het mooie programma Navionics is de navigatie niet moeilijk meer. We waren begin juni vertrokken om de langste dagen mee te maken; de zon was al om 4 uur op en tot 23 uur kon je buiten nog een boek lezen.

De Jan Blank afgemeerd aan een hoge rots.

De eerste dagen waren wat koud zodat we ook wel de dieselmotoren aan hadden, maar door de lange dagen werd het steeds warmer. Het water was eerst 16 graden, dus heel koud om te zwemmen maar later werd het 19, dat ging beter. We zaten soms al om 7 uur in de felle zon te ontbijten in de kuip. Wat een mooie ankerplekjes heb je daar, soms met ringen in de rotsen waar je een lijn aan kunt zetten, maar dan wel een

JACHTWERF RIK HOMAN

anker naar achteren.

Weer zo'n mooi ankerplekje; waar was dat ook alweer? Heerlijk zeilen langs al die mooie eilanden: met ruime wind er tussendoor scharrelen en dan voor de nacht een beschutte baai zien te vinden in een eiland waar niemand is. Ik wilde graag ook nog naar Mariehamn dus 30 mijl oversteken naar Finland. Mooi weer, wel wat golven en net niet bezeild dus moest de motor soms helpen, ik wilde bijtanken vanuit een jerrycan maar door een onverwachte golf viel die, natuurlijk op zijn kop, in de kuip. Wat een troep, dieselolie op de teakhouten vlonders! Voortaan maar in de haven bijtanken.

Zeiland langs de 4 mast bark de Pommern in Mariehamn. Mariehamn was vroeger de thuishaven van veel grote zeilschepen, nu allen nog de 4 mast bark Pommern met een museum. Eten in de sjieke jachtclub. Het weer zou slechter worden, dus de volgende dag weer terug naar Zweden. De wind was oost 5 dus met een rif in het zeil stoven we weer met 5 knoop over de Botnische golf. Alleen was het zeer mistig – zicht 200 meter. Er varen daar veel ferries en het is angstig om die wel te horen, maar niet te zien! We hebben geen radar of AIS, maar wel een soort AIS dat werkt op de mobiele telefoon. Zolang je maar verbinding met het mobiele netwerk hebt kun je de grote schepen over de kaart zien varen, met onze positie erbij. Ik kon zien dat we op de koers

van een ferry lagen en kon daardoor uitwijken lang voordat we het schip in zicht kregen. Toch wel fijn zulke moderne hulpmiddelen.

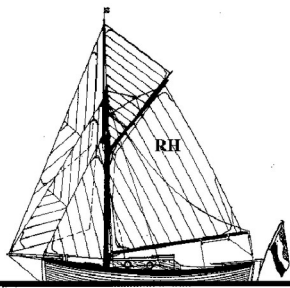
Zonsondergang in een baai bij Stockholm.

De dagen daarna was het af en toe stormachtig, maar omdat we weer tussen de eilanden voeren was het daar toch beschut. We voeren langs Vaxholm naar Stockholm, waar we natuurlijk de Wasa bezochten, een 16^e-eeuws oorlogsschip. Onvoorstelbaar dat zo'n rijk versierd schip voor oorlog gebruikt werd. Een mooi maar druk bezocht museum; zelfs op zondagmorgen 8.30 u stonden we al in de rij voor de kassa. Bussen vol met toeristen van alle werelddelen. Te druk vonden we.

De Jan Blank zeilt langs de ballasthaven Sandhamn.

Bij de jachthaven was ook nog een loods met oude jachten uit dat gebied daar genoten we net zoveel van. Natuurlijk ook nog naar de oude stad, maar na een paar weken in de rust op het water is het lawaai in de stad oorverdovend en zijn we blij als we weer gaan varen. Na nog een paar mooie eilanden naar Sandhamn, het enige eiland met zand, waar vroeger de grote zeilschepen hun ballast innamen. Een mooie jachtclub, waar we weer heerlijk, hebben gegeten om vervolgens in een tegenoverliggende baai voor anker te gaan, genietend van een mooie zonsondergang pas om half elf!

JACHTWERF RIK HOMAN

Weer zo'n mooi plekje tussen de rotsen.

De volgende dag zeilden we met een mooi windje; ik stuurde, Edith lag een beetje te dutten. Ik had wel op de kaart gezien dat er een ondiepte in de buurt was, maar 3m diepte zou geen probleem kunnen zijn. Met groot lawaai kwam opeens het midzwaard omhoog en viel weer terug. Edith vloog overeind, maar gelukkig geen schade. De GPS track die ik even later bekeek gaf aan dat we precies over een kruisje op de kaart waren gezeild; dat betekent een rots tot vlak onder water. Ik had toch beter moeten navigeren!

Zeiland langs ontelbare eilanden.

24 juni werd in Zweden gevierd als de langste dag, maar daar merkten we niet veel van: wij zetten de boot weer op de trailer en reden 's-avonds weer naar een leuk haventje. Daar was ook weer geen midden nachts feest; dan maar vroeg slapen om de volgende 2 dagen het hele stuk van 1500 km terug te rijden naar huis.

Het varen in de Stockholm archipel was een geweldige ervaring door de mooie natuur, het glasheldere, zoete water en de lange dagen met veel zon. Maar we misten het contact met andere zeilers; de enige die een praatje kwamen maken waren andere Hollanders. De Zweden zijn erg op zichzelf en laten je met rust. Als je langs elkaar vaart kijken ze je nauwelijks aan en groeten niet zoals wij dat gewend zijn; niet onvriendelijk, maar niet geneigd tot contact.

Adres: JACHTWERF RIK HOMAN, Platteweg 33, 2811 HM REEUWIJK. Tel: 0182 599892 www.jachtwerfrikhoman.nl
email:info@jachtwerfrikhoman.nl NL03INGB0002460759 64997170KvK nr 29014289 pagina 3

In de rij voor de Stena ferry in Hoek v Holland.

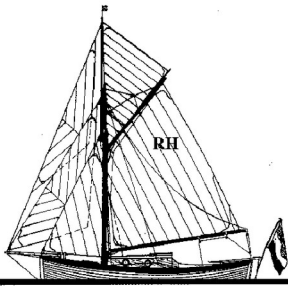
We waren zo vroeg in het voorjaar gaan varen omdat de asbesthoudende golfplaten van de grote loods vervangen worden door een nieuw dak. Vooral het leegruimen van de zolder en de grote loods was een berg werk, maar in juli was alles klaar en zijn ook nog zonnepanelen geplaatst, die nu voor ruim voldoende stroom zorgen als tenminste de zon schijnt.

Na Zweden wilden we ook graag weer zeilen aan onze geliefde Engelse Oostkust.

De Jan Blank drooggevalen bij Stone point.

We hebben daar 20 jaar gezeild met de Cornish Crabber, maar nu kunnen we met de Jan Blank gaan waar we willen varen. Boot dus weer op de trailer en met de Stenaline naar Harwich. Daar de boot te water bij de Walton Yachtclub. Je moet daar op tijd weer weg zijn want alles valt daar droog. Fijn om weer onze Engelse vrienden te zien. Eerst nog een paar dagen zomaar wat zeilen op de Walton Backwaters, dan langs Harwich de Stour op tot Manningtree en droogvallen bij Wrabness.

JACHTWERF RIK HOMAN

De Itchen ferry Reverie van Pete loopt ons bij Harwich voorbij in de aanbrengrace. De dinghy in plané erachter.

We deden mee met de OGA August cruise; gewoon een week zeilen van haven tot ankerplaats met af en toe een wedstrijd dan weer een barbecue op een strandje en een diner op een jachtclub. In Wrabness waren al een paar OGA boten, waarmee we de volgende dag een spectaculaire aanbrengrace naar Ipswich hadden. Windkracht 5 zie foto! Daar een gezellige dag met roei en zeilwedstrijden in jollen en rubberboten. Met flinke wind de volgende dag naar de Deben tot Woodbridge. Dan een barbecue bij de Rocks.

De barbecue en JB op het strand bij de Rocks.

De meeste Engelse boten slepen een jol achter het schip om aan de kant te komen, maar wij lieten de Jan Blank gewoon droogvallen. Met een paar eenvoudige stutten houden we de boot rechtop. Als dan in de nacht het water weer opkomt, dan merken we dat nauwelijks en liggen we 's-morgens weer voor anker. Na nog een paar dagen spectaculair wedstrijd zeilen weer de Orwell op. Ook daar weer drooggevallen aan de ponton van de Pinn Mill jachtclub.

OGA wedstrijd op de Orwell; toen lagen we nog vooraan.

We voelen ons helemaal thuis aan de Oostkust waar we met de Otter alle haventjes en strandjes al bezocht hebben. Vooral het varen met het getij is geweldig; de eb of vloedstroom waar je rekening mee moet houden. Hiermee vergeleken is het varen in Zweden maar saai, dat kan iedereen wel!

Tenslotte was er een afscheidsdiner in Levington met een prijsuitreiking. Jan Blank had tot mijn verassing een grote wisselbeker gewonnen omdat we in de loop van de week, met alle wedstrijden de meeste punten hadden verzameld. Vanaf Levington nog een mooie dag zeilen en zwemmen bij Stone Point waarna we met de opkomende vloed pas om 21 uur bij de helling konden komen.

Daar stond Pete en familie weer klaar om ons te helpen de Jan Blank op de trailer te krijgen en na een rustige nacht op de trailer de volgende morgen naar de ferry gereden makkelijk toch zo'n oversteek?

We waren net op tijd om het asfalteren te begeleiden want nu de loods nog leeg was kon dat het beste gebeuren. Prachtige gladde vloer nu!

Vanaf 15 oktober ga ik de boten weer in de loods zetten Ik ga er vanuit dat u de boot zoals andere jaren wilt stallen. Zorgt u s.v.p. dat de boot brengt; spullen eruit, sloten eraf en de mast omlaag, dekzeil er weer op. Ik maak ze dan van buiten netjes schoon en zorg voor de motor als dat is afgesproken. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 oktober betaalt, dan is uw plaats gereserveerd; als u niet komt stallen dan graag even een telefoontje.

Rik en Edith